

**V OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA
POMOC – WSPARCIE SPOŁECZNE –
PORADNICTWO. MIĘDZY TEORIA I PRAKTYKĄ
WSPIERANIA JEDNOSTKI W ŻYCIU
OSOBISTYM, EDUKACJI I PRACY**

Poznań, 25 marca 2021

Anna Oleszczyk

ORCID: 0000-0003-2077-8787

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

adres e-mail: anna.ole@poczta.fm

Zakład Poradnictwa Społecznego Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu zorganizował V Ogólnopolską Konferencję Naukową *Pomoc – wsparcie społeczne – poradnictwo Między teorią a praktyką wspierania jednostki w życiu osobistym, edukacji i pracy*. Konferencja odbyła się w formie zdalnej 25.03.2021 roku pod patronatem prorektora kierującego Szkołą Nauk Społecznych prof. dra hab. Zbyszko Melosika i dziekana Wydziału Studiów Edukacyjnych, przewodniczącej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk prof. dr hab. Agnieszki Cybal-Michalskiej.

W konferencji uczestniczyli przedstawiciele 12 ośrodków akademickich, w tym: Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu oraz Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. W konferencji uczestniczyli także praktycy, którzy swoją pracę

zawodową skupiają na praktycznych działaniach związanych z obszarami podjętej problematyki.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonali przedstawiciele władz Uniwersytetu Adama Mickiewicza, tj. prof. dr hab. Zbyszko Melosik, prorektor kierujący Szkołą Nauk Społecznych, prof. dr hab. Agnieszka Cybal-Michalska, dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych UAM oraz prof. dr hab. Magdalena Piorunek, kierownik Zakładu Poradnictwa Społecznego Wydziału Studiów Edukacyjnych UAM.

Dwóm sesjom plenarnym przewodniczyły prof. dr hab. Magdalena Piorunek i dr Joanna Kozielska WSE UAM.

W ramach konferencji odbyły się obrady tematyczne skoncentrowane wokół czterech sekcji problemowych:

1. Rodzina wspierająca i wsparcia potrzebująca, moderatorki: prof. dr hab. Anna Dudak (UMCS), prof. dr hab. Hanna Krauze-Sikorska (WSE UAM), prof. dr hab. Agata Matysiak-Błaszczak (WSE UAM), prof. dr hab. Ewa Włodarczyk (WSE UAM), dr Bożena Kanclerz (WSE UAM), dr Agnieszka Skowrońska-Pućka (WSE UAM).
2. Wsparcie jednostki w biegu życia zawodowego, moderatorki: prof. dr hab. Danuta Wosik-Kawała (UMCS), prof. dr hab. Ewa Sarzyńska-Mazurek (UMCS), dr Violetta Drabik-Podgórną (UW), dr Joanna Kozielska (WSE UAM), dr Joanna Nawój-Półczyńska (WSE UAM), mgr Żaneta Garbacik (WSE UAM).
3. Wspieranie ucznia i nauczyciela w procesie edukacji, moderatorzy: prof. dr hab. Beata Jakimiuk (KUL), prof. dr hab. Sylwia Jaskulska (WSE UAM), prof. dr hab. Marek Budajczak (WSE UAM), dr Ewa Kasperek-Golimowska (WSE UAM), dr Magdalena Barańska (WSE UAM), mgr Karolina Domagalska-Nowak (WSE UAM).
4. Formy i metody wspierania jednostki w biegu życia, moderatorzy: prof. dr hab. Edyta Zierkiewicz (UW), prof. dr hab. Paulina Forma (UJK), prof. dr hab. Norbert Piłkuła (UP KEN), dr Anna Wiatrowska (UMCS), dr Michalina Kasprzak (WSE UAM), mgr Żaneta Garbacik (WSE UAM).

W wystąpieniach i dyskusjach podjęto transdyscyplinarną refleksję teoretyczną nad zagadnieniami, jak stworzyć płaszczyznę wymiany doświadczeń między teoretykami i praktykami zajmującymi się świadczeniem pomocy, wsparcia w różnych kontekstach życia społecznego, zaangażowanymi w obrębie różnych obszarów pracy poradniczej. Celem tych rozważań było poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Jak pomagać, aby osiągnąć efektywność tych działań i jak

tę efektywność definiować i mierzyć? Jak założyli Organizatorzy: „Rozwiązywanie problemów w życiu osobistym, w obszarze edukacji i pracy, zmaganie się ze stresem, kryzysami czy krytycznymi wydarzeniami życiowymi w funkcjonowaniu jednostek i grup społecznych rodzi często oczekiwanie zewnętrznego wsparcia. Może być ono konieczne do uruchomienia zasobów jednostek umożliwiających wychodzenie z sytuacji trudnych. Wsparcie oczekiwane nie zawsze jest tożsame z tym, które jednostka realnie otrzymuje. Inne problemy rodzi sytuacja braku tego wsparcia lub braku umiejętności jego wykorzystania, czy wręcz negacji jego konieczności, w sytuacji gdy jednostka problemu nie dostrzega bądź decyduje się na wykorzystywanie innych strategii jego rozwiązywania. W złożonych sytuacjach społecznych pomoc może być także nieskuteczna czy zgoła szkodliwa. Rodzi również szereg dylematów natury etycznej. Indywidualny, niepowtarzalny charakter doświadczeń jednostek czy grup oraz wielość i różnorodność czynników różnicujących przebieg sytuacji trudnych, kryzysowych, krytycznych w sferze życia osobistego w edukacji i pracy, wyklucza algorytmizowanie i standaryzowanie procesów świadczenia pomocy, wsparcia, poradnictwa”.

Podczas konferencji skupiano się na problematyce:

- teoretycznego opisu działań pomocowych z uwzględnieniem diagnozy jakości świadczonych w tym zakresie usług, w kontekście tworzenia warunków makrospołecznych dla ich zaistnienia, planowania, organizowania i realizowania; (diagnozowanie obszarów wsparcia społecznego w zakresie życia osobistego, edukacji i pracy jednostek i grup społecznych, potencjalne szanse – ograniczenia – dylematy wykorzystywania poszczególnych rodzajów wsparcia w różnych sytuacjach społecznych, wobec różnych grup potencjalnych adresatów);
- efektywności świadczonych działań pomocowych, w tym analizie efektywnych form i metod pracy pomocowej, adekwatnej do potrzeb wspieranego w kontekście jego rozwoju osobistego, edukacji i pracy zawodowej, efektywnych sposobów pozyskiwania/budowania modeli współpracy przedstawicieli różnych podmiotów instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych zajmujących się działalnością pomocową, ewaluacji zewnętrznej i wewnętrznej, realizowanej z zastosowaniem różnych metod, optymalizacji różnego rodzaju przepisów i uregulowań wspomagających działalność pomocową;
- a także na wymiarze dobrych praktyk w obszarze pomagania i poradnictwa, z uwzględnieniem edukacji na rzecz wzmocnienia zasobów ważnych

z punktu widzenia zapobiegania sytuacjom trudnym, krytycznym, kryzysowym w zakresie życia osobistego, edukacji i pracy, adresowanej do jednostek i grup społecznych, egzemplifikacji wybranych form świadczenia i organizowania pomocy, z uwzględnieniem oddolnych, pionierskich inicjatyw w tym zakresie.

Warto dodać, że konferencja odbyła się w formie zdalnej z wykorzystaniem Platformy Teams. Organizatorzy dołożyli wszelkich starań, by wszystko przebiegło sprawnie i tak też się stało. Należą się wyrazy wielkiego podziękowania dla Komitetu organizacyjnego konferencji pod przewodnictwem pani prof. dr hab. Magdaleny Piorunek.